

Streszczenie

Posocjalistyczną transformację ustrojową postrzegać należy na tle procesu globalizacji, a postęp w sferze zmian ustrojowych oceniany musi być poprzez ich wpływ na zdolności rozwojowe gospodarki. W Polsce podczas osiemnastu lat przekształceń odnotowano największy wzrost PKB spośród wszystkich krajów transformacji. Przy jej ocenie wszakże ważna jest nie tylko poprawa konkurencyjności i ilościowy wzrost produkcji, ale również społeczne i kulturowe aspekty rozwoju. Na wzrost gospodarczy złożyła się zróżnicowana dynamika w poszczególnych, wyraźnie wyodrębniających się pięciu okresach. Przy lepszej koordynacji polityki zmian systemowych z polityką rozwoju społeczno-gospodarczego można było osiągnąć wzrost PKB o około połowę większy. Nie udało się to ze względu na okresowe realizowanie wadliwej polityki gospodarczej opartej o błędne teorie ekonomiczne. Polska ma potencjał umożliwiający podwojenie PKB w ciągu następnych dziesięciu lat, ale pomimo korzyści płynących z globalizacji i integracji z Unią Europejską nie zostanie on wykorzystany ze względu na ogólną dysfunkcjonalność polityki. Polska transformacja to sukces, ale tylko w dwóch trzecich.